

Elgina Milius

Gaius Milius Satrap av Baskinien, Elginas make, är den främste av alla almondier. Om detta faktum råder det i Elginas ögon dock vissa tvivel.

Elgina är av fin Almondsk börd och betraktas av allmänheten som en trogen om än oambitiös hustru till den framstående satrapen av Baskinien, Gaius Milius. Men, Elgina är lång ifrån så timid och oansenlig som det verkar. I själva verket har hon sedan sin ungdom stora ekonomiska och maktintressen i den undre världen. Anledningen till Elginas lönmordskontakter grundar i sig i det faktum att hennes familj var hårt ansatt av politiska fiender under hennes yngre tonår. I ren desperation sökte hon, mot sin faders vilja, upp de ljusskygga individer som kallas för assasinerna. Hon lade fram sitt problem för gillet och de accepterade jobbet att ta ett par fiender av daga mot en motprestation, att Elgina själv skulle gå med i gillet, (en kontakt i den politiska eliten är mycket värd och gillet var försvagat vid tillfället). Sagt och gjort, Elgina tillbringade en stor del av sin fritid på gillet skola och hon visade snabbt fallenhet för sin nya roll som intrigmakerska.

Även om hon älskar sin lille Gaius så ser hon honom även som en utmärkt front och maktbas. Genom intriger och påtryckningar inom senaten har hon kunnat hjälpa Gaius till att bli satrap i Baskinien. Gaius är dock helt omedveten om detta. Gaius har väl i vissa lägen kanske inte riktigt lytt hennes råd och Elgina har varit tvungen att hjälpa honom på traven med olika dekoder, som är av långverkande och subtil natur. Detta innebär inte att han går i hennes ledband, en sådan individ är värdelös då han saknar egen drivkraft. Men när Elgina säger något så lyssnar han och tar åt sig, mer än vad en almondsk man normalt sett gör av sin hustru. Hon kan dock inte räkna med något stöd från gillet i det nuvarande läget då gillesmedlemmar minst sagt inte är populära i Brishamn. Ett besök skulle kunna mynna ut i öppen konflikt, ett krig som skulle kräva många blodsoffer.

Gaius försvinnade är på det hela taget mycket olyckligt. Utan honom kommer hon att tappa i ställning inom gillet och inom aristokratin över huvud taget. I princip alla andra män av Gaius rang är upptagna eller för gamla, dessutom älskar hon honom, trots att det kanske inte var tanken från första början.

Elgina ger ett milt och lugnt intryck och hennes största tillgång är att hon kan ge sken av att var likgiltig och ointresserad av ett skeende men ändå vara helt engagerad och koncentrerad under den lugna ytan. Ett pokeransikte utan like! Hon har inte en blixsnabb tunga, men den är giftig ändå och hennes offer brukar inte fatta att de blivit förolämpade förrän långt efter det att konversationen är över.

När Gaius varit borta under längre perioder, har hon experimenterat lite i hans laboratorium och är inte helt oäven på att framställa en del enkla och grundläggande droger.

Sabina Domitius

Pollio Domitius, Haruspex och Pontifex Minimum, Sabinas make, är den främste av alla almondiere. Om detta faktum råder inga tvivel.

Sabina är av fin almondsbörd och detta håller hon inte hemligt. Hon är mycket förnäm och kräver vederbörlig respekt av sin omgivning. Hon anser sig lida av ett flertal sjukdomar, men som den hypokondriker hon är finns det inte mycket bakom hennes klagosånger. Emellertid är hon svag rent fysiskt och hon ådrar sig snabbt förkylningar och andra mindre allvarliga åkommor. Sjösjukan har gjort att hon i stort sett aldrig lämnat Almondias närområde. Det pastorala landskapet utanför staden är där som hon helst tillbringar sin tid. Hon brukar sitta vid huset och läsa de kärleksbrev som hennes älskade make sänder henne genom åren. Hon har själv en poetisk ådra, men bara Pollio får läsa hennes brev.

Hennes sjukdomar har gjort henne intresserad av livets innersta väsen, liksom dödens. För att kunna överleva ansåg hon sig tidigt vara tvungen att aktivt bekämpa dödens. Sabinas ekonomiska ställning har gjort det förhållandevis enkelt att bedriva självstudier inom disciplinen nekromantisk magi. Genom studier i gamla volymer och inhyrning av likasinnade lärare har hon med tiden kunnat skaffa sig goda kunskaper om livets och dödens magi. Pollio, som är en kyrkans man, har sett mellan fingrarna på Sabinas förehavanden. Det finns ingenting i den rofocalska läran som förhindrar dylika aktiviteter, men inom aristokratin ses det inte som riktigt fint att kvinnor håller på med nekromanti. Således är det en väl förborgad hemlighet, men skvallret går om underliga besök och nattliga ritualer och aktiviteter som inte är hederliga orgier.

Trots sin allvarliga inställning till livet och dödens har Sabina insett att det gäller att göra det mesta av tillvaron. Man skall aldrig acceptera sekundavaror eller andra klassens betjäning. Finns det rimliga fel att klaga på så sitter hon inte tyst och medgivande. Hon, med sin ömkliga hälsa förtjänar absolut bättre än så.

Sabina och Pollio är fortfarande ett kärleksfullt par och ett eventuellt frånfälle av Pollio skulle vara ett hårt slag mot Sabina. Hennes kläna hälsa skulle kunna ge vika totalt och eventuell skulle sorgen bli så stor att hon själv skulle bli dödens offer.

Camilla Gemellus

Castor Gemellus Militärkonsul och Senator, Camillas make, är den näst främste av alla almondier. Om detta faktum råder inga tvivel

Camilla Gemellus är av lågadlig börd men kompenserar detta med en vilja av stål och sina inte föraktliga idrottsinsatser. Faktum var att hennes make Castor var en av hennes trogna beundrare. Camilla gifte sig tidigt med en annan man men maken dog några år senare i en kappkörningsolycka, vilket efter en tid banade vägen för Castor. Castor försökte på många sätt fånga hennes känslor, men det som fick henne att vekna var när han som en kraftfull och stilig Praefect på uppåtgående, var prisutdelare på Erbonemästerskapen i Oliaderna det året hon vann sin första dubbel. Därefter har de varit ett par och tillsammans strävat mot samhällets högsta tinnar, dock lägger kanske Camilla ned mer tid på Castors karriär än vad han ägnar hennes.

Camilla är en av Almonds och Argos största idrottskvinnor genom tiderna. Hon har vunnit någon gren alla fem gånger hon ställt upp i Erbonemästerskapen. Under 12 års tid (mästerskapen går vart tredje år) vann hon 800 meter fem gånger och spjuttävlingen tre gånger. Camilla deltog också under många år i kappkörning med trespann men lyckades aldrig vinna denna farliga gren. Det säger en hel del om hennes personlighet att hon deltog i en av de farligaste sysselsättningarna utanför ett slagfält för nöjes skull. Camilla brukar skämta om att hon är expert på sin egen kropp; hon har brutit säkert alla ben minst en gång och vet exakt var de sitter. Faktum är att trots att Camilla bara är några och trettio år så ser hon mycket äldre ut, ett minne från det hårda liv hon har levt.

Nuförtiden är Camillas aktiva idrottskarriär över och hon sysselsätter sig med att vara tränare åt sin enda son Praccus. Praccus som är fylld med moderns mod och fysik men tyvärr inte med hennes intellekt, har bestämt sig för att satsa på en lysande karriär på hästkappkörningsbanorna, i stället för en halvdan militärkarriär. Camillas kappkörningsstall har på de senare åren vuxit till en allt större affär då hennes status och kompetens gör att mången almondsk ung adelsman/kvinna ser Camilla som den givna tränaren. Det hela har nått en sådan nivå att bland gemene man i Almond är släkten Gemellus mer känd för sitt kapplöpningsstall än för en militärkonsul.

Camilla Gemellus är en rättfram kvinna med stark självkänsla. Hon har i hela sitt liv levt i en värld där en persons prestationer alltid varit viktigare än hennes status och det har till stor del påverkat hennes personlighet, hon är mycket målmedveten och kan ibland uppfattas som taktlös. Camilla har en vilja av järn och är en av de mycket få människor som verkligen inte vet vad fruktan är, för henne finns bara kalkylerade risker.

Livilla Buppo

Marcus Buppo Senator och Guvernör av Karaktan, Livillas make, är en av Almonds allra bästa fältherrar och soldater och en av rikets sämsta administratörer. Om detta råder absolut inga tvivel.

Äldsta dottern i en av de verkligt kraftfulla adelsfamiljerna från kejsartiden; Barecetta. Livillas mest kända anfader är Rexus Barecetta, en av kejsare Barcas generaler och härförare. Det finns även många fler storheter bland anfäderna. Släkten Barecetta har avstått från sin plats i senaten under fyra generationer och mest ägnat sig åt ett fridsamt liv på sina ägor i provinsen Baskinien. Livillas bror Galenus kan nog dock tänka sig att återta familjens plats i politiken då han anser att mycket borde rättas till. Hennes familj är duktigt förmögen och hon är en mycket kompetent administratör och affärskvinna, ett faktum som bidrog starkt till att hon efter sitt giftermål kunde sanera familjen Buppos ekonomi på två år (Livillas far vägrade ge hemgift åt en sån slarver som Marcus Buppo utan satte som villkor att de skulle balansera sin egen ekonomi innan de fick några pengar).

Livilla Buppo är en riktig naturmänniska som inte känner sig särskilt hemma i en stad. Hennes rätta plats är på hästryggen ute i vildmarken, på en kanot i forsen eller med ett glatt sällskap vid en lägereld i Karaktans bergstrakter. Livilla kan föra sig i fina sällskap men hon tycker inte om det och brukar alltför snart säga nånting giftigt och helt opassande. Livillas sysslor innehåller nuförtiden dock alltför lite utomhusaktiviteter då administrationen av provinsen Karaktan upptar en stor del av hennes tid.

Livilla är en aktiv kvinna med stark vilja och gräl med den lika viljestarka Marcus är vanliga. Hon har som alla Barecettas en intuitiv känsla för vad människor går för men, till skillnad från övriga Barecettas, så är hon mera vild än tam. Livilla har ärvt sin moders smak för knivar och hästar och är duktig på bådadera. Hon är en rättfram kvinna som älskar öppet ohederliga personer men avskyr folk som är dolt ohederliga eller svekfulla. Livilla har dessutom ett elakt karaktärsdrag som särskilt kommer fram när hon blir stressad. Då kan hon strö giftigheter omkring sig bara för att sabotera situationen. Livilla är vanligtvis oerhört gladlynt och kan bara för att chockera berätta de mest oanständiga saker. Hon har precis fyllt 30 och nedkom för tre år sedan med sitt första barn, en dotter som fått namnet Tullia.

Messalina Ihvius

Aemilius Ihvius Senator, Messalinas make, är den främste och ridderligaste av alla almondier. Om detta faktum råder inga tvivel.

Messalina Ihvius, född Titilio, är en äkta almondsk högadelskvinna. Hon har sedan barnsben drillats i den almondiska kvinnans traditionella sysslor: ekonomi, administration, fint sätt och diplomati. Likt alla högadliga almondier är hon duktig på retorik och en skicklig ryttarinna. Messalina uppvaktades länge av Aemilius och hon föll tidigt för hans klassiska riddarmanér, hans dikter och hans charm. Messalinas far Drusus Titilio var inte lika imponerad och ville inte att hans dotter skulle äkta en person vars familj fått sitt adelsskap från den beryktade kejsare Ibrahim den inkompetente och modlöse. När Aemilius och hans vänner fått sin triumf efter att till slut lagt kejsare Barca till vila, så kunde dock inte Drusus vägra längre. Messalina har varit gift i tre år nu och äktenskapet har redan välsignats med barn, tvillingarna Primus och Promptus, nu två år gamla. Detta är det minsta antalet barn som accepteras för att slippa straffskatt. Om de kan få ytterligare två barn skulle de få skattelindring. Messalina känner stor saknad och vet inte riktigt hur hon skulle kunna hantera Aemilius bortgång om hon inte gjort allt vad som stått i hennes makt för att förhindra hans avrättning. En sann almondsk hustru har alltid stått vid sin makes sida, inte sällan även i strid. Om maken fallit av sin häst i stridens hetta har det traditionellt fallit på hustruns lott att försvara paret och familjen med sin pilbåge. Att svika sin älskade make i denna svåra stund är helt otänkbart.

Barnen får, som sig bör, en klassisk almondsk uppfostran. Detta innebär att man alltid anpassar sitt agerande i en situation utifrån fasta regler. Kejsare, adel, borgare eller pöbel; alla bemöts de med vederbörlig respekt och distans. Att ge vika i en diskussion är den svåraste av alla konster. Om man mot förmodan skulle ha fel i en diskussion, gäller det att snabbt känna av situationen och se om man ändå kan övertyga motparten eller om man måste göra en snygg retorisk reträtt. Att medge att man haft fel betraktas som ett misslyckande. I almondsk tradition är mannen och kvinnans uppgifter starkt definierade och att klampa in på det andra könets domäner är löjeväckande, då det tyder på en labil inställning till sin sexualitet.

Denna starka tro på de almondiska traditionerna färgar Messalinas vardag. Varje dag är hon tidigt uppe och förbereder en ceremoniell frukost till sin man och gudarna. Den består av ett litet stycke bröd, lite vatten och en nypa salt. Sedan tillbeds gudarna och den vanliga frukosten intages. De två följande timmarna tillbringas med husliga göromål. En liten måltid och två timmar med konstnärlig förkovring, musik, lyrik, keramik och så vidare följer på detta. Eftermiddagen tillbringas med militär träning och uthållighet på gården, så länge som solen värmer på som värst. För barnens del innebär detta brottning för män över 8 år fältritt och svärdsträning och för kvinnor över 10 bågskytte och ridträning. Därefter följer vila och en lite måltid. Resten av dagen fördelas på bokföreläsning och familjeliv.

De enda gångerna då Messalina släpper efter lite på sin strama och traditionsmedvetna hållning är då hon har publik, liten som stor. Messalinas naturliga begåvning som sångerska, musiker och historieberättare tränger då allt som oftast igenom. Hon älskar att underhålla och visa upp sina kunskaper i sådana situationer. Hennes magiska förmågor kommer väldigt väl till pass då en församling skall underhållas. Efteråt försöker hon oftast tona ned sina egna insatser och skyla över sociala övertramp. Hon har nog aldrig riktigt insett att de flesta respekterar henne mer som uppträdarska än som traditionalistisk almondsk.